

Žalobu, již se domáhal dlužník na Všeobecném pensijním ústavu nepřipustnosti exekuce, odůvodňoval žalobce tím, že výměr žalovaného ústavu, tvořící exekuční titul, byl zrušen výměrem zemského úřadu. Soud první stolice odmítl žalobu pro nepřipustnost pořadu práva. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by ve věci dále po zákonu jednal a rozhodl. Důvody: Tvzení, že výměr, tvořící exekuční titul, byl zrušen výměrem zemského úřadu v Praze, neuplatňuje žalobkyně námitky proti nároku ani proti uplatnění exekučního titulu, nýbrž námitky proti existenci exekučního titulu. Nejde proto o žalobu podle § 35 ex. ř., nýbrž o žalobu domáhající se neúčinnosti exekučního titulu z důvodu jeho zrušení příslušným správním úřadem. Žádá tedy žalobkyně, by exekuce byla prohlášena za nepřipustnou podle § 39 čís. 5 ex. ř. z jiných důvodů, a, jelikož tuto žádost neopírá o materiální stránku, o které přísluší rozhodovati správním úřadům, nýbrž o stránku formální, kterou jest oprávněn soud zkoumati, patří tato věc na pořad práva a neměla býti žaloba odmítnuta pro nepřipustnost právního pořadu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Předeslati jest, že napadené usnesení jest ve skutečnosti usnesením změnujícím, nikoliv zrušovacím, ježto rekursní soud odchýlně od prvního soudu neuznal námitku nepřipustnosti pořadu práva za oprávněnou a proto uložil prvému soudu, by o žalobě této dále jednal. Je tedy dovolací rekurs přípustný. Ve věci samé schvaluje nejvyšší soud důvody napadeného usnesení, ježto odpovídají stavu věci a zákonu. Vývody dovolacího rekursu nejsou s to, správností těchto důvodů otrásti nebo je vyvrátiti, zejména ne v tom směru, že tu jde o žalobu podle § 39 čís. 5 ex. ř. Připustnost pořadu práva nelze již vzhledem k druhu podané žaloby popříti. Zda je žaloba opodstatněna čili nic, bude věcí věcného rozhodnutí sporu (viz sb. n. s. čís. 9259).

Čís. 13767.

Pensijní pojištění.

Předpisem § 197 zákona ze dne 21. února 1929, čís. 26 sb. z. a n., pozbyly platnosti jen právní předpisy upravující pensijní pojištění, nikoliv však i instituce, zřízené na podkladě těchto zrušených právních norem, k nimž náleží i pensijní ústav soukromých drah v Brně, ani stanovy tohoto pensijního ústavu, schválené a upravené na podkladě dříve platného zákona ze dne 5. února 1920, čís. 89 sb. z. a n. Tyto stanovy platí až do nové úpravy.

Představenstvo pensijního ústavu soukromých drah v Brně jest oprávněno usnésti se na určité směrnici při stanovení pensijní základny, stanovit podle ní příspěvky a oznámiti je seznamem zaměstnavatelů, jenž nemusil, ba ani nesměl vyčkávat zvláštní výměry, pokud se týče právní moc výměrů.

(Rozh. ze dne 15. září 1934, Rv I 428/34.)

Žalobce byl od roku 1922 do 31. prosince 1932 zaměstnán u žalované společnosti pouličních drah jako řidič vozu a byl pojištěn u pensijního ústavu soukromých drah v Brně, jehož stanovy byly vydány výnosem ministerstva železnic ze dne 19. září 1922, čís. 13598. Seznamem příspěvků pro pensijní ústav bylo žalované společnosti u pensijních příspěvků žalobce oznámeno, že příspěvek žalobcův při zvýšení platu činí počínajíc 1. červencem 1930 měsíčně více o 57 Kč 50 h, načež žalovaná od 1. července 1930 do 31. prosince 1932 těchto 57 Kč 50 h žalobci srážela a odváděla pensijnímu ústavu. Celkem žalobci srazila za onu dobu 1725 Kč. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce na žalované zaplacení těchto 1725 Kč, tvrdě, že žalovaná mu neprávem srážela měsíčně 57 Kč 50 h, ježto pensijní ústav soukromých drah nebyl oprávněn předepsati t. zv. zvyšovací taxu 57 Kč 50 h, ježto podle pensijního zákona ze dne 21. února 1929 pozbyla platnosti ustanovení dosavadních právních předpisů upravujících stejné předměty jako uvedený zákon, pokud nebyly zákonem výslovně dále zachovány v platnosti nebo z něho jinak nevyplyvá. Procesní soud první stolice (pracovní soud) žalobu zamítl, o d v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil, prohlásiv dovolání za přípustné podle § 34 zák. o pracovních soudech.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Podle § 197 zák. č. 26/1929 pozbyla dnem účinnosti předpisů tohoto zákona (dnem 1. ledna 1929) platnosti ustanovení dosavadních právních předpisů, upravujících stejné předměty jako onen zákon, pokud nebyly zákonem výslovně dále zachovány v platnosti neb se z něho jinak nepodává. K těmto zrušeným »právním předpisům« náleží i z á k o n ze dne 16. prosince 1906 čís. 1 ř. z. z roku 1907 o pensijním pojištění zřízenců ve službách soukromých v doslovu upraveném císařským nařízením ze dne 25. června 1914 ř. z. čís. 138 a zákonem ze dne 5. února 1920 čís. 89 sb. z. a n. Zrušení týká se tedy jen právních předpisů, t. j. zákonů a nařízení tuto právní materii upravujících, nikoli též institucí zřízených na podkladě těchto zrušených právních norem, k nimž náleží i společenstevní pensijní ústav, pokud se týče pensijní ústav soukromých drah v Brně, jenž byl zřízen k výkonu pensijního pojištění železničních zaměstnanců všech soukromých drah sloužících veřejné dopravě a jejich pomocných ústavů v republice Československé podle vládního nařízení ze dne 29. prosince 1921 čís. 506 sb. z. a n. Tento ústav je právnickou osobou (§ 4 cit. nařízení), jejíž organizaci, vnitřní zařízení a správu upravují její stanovy (§ 4 odst. 2). Ohledně těchto stanov ustanovuje nařízení, že první stanovy vydá a změny schvaluje ministr železnic v dohodě s ministrem sociální péče. V souzeném případě není sporné, že stanovy pensijního ústavu soukromých drah byly ministerstvem železnic řádně schváleny. Nebyl-li zrušen zákonem čís. 26/1929 sb. z. a n. pensijní ústav, nemohly býti zákonem zrušeny ani stanovy tohoto ústavu, bez nichž by zřejmě nemohl existovati a splniti svěřené mu úkoly tohoto oboru sociálního pojištění, t. j. pensijního pojištění zaměstnanců drah státem neprovozovaných, jež zákonem čís. 26/

1929 nemělo býti zrušeno, nýbrž jen upraveno zvláštním vládním nařízením (§ 3 cit. zák.). Již z té okolnosti, že zákon čís. 26/1929 se nedotýká pensijního pojištění této skupiny zaměstnanců a je vyhrazuje zvláštnímu nařízení, je zřejmo, že z § 197 nelze odvozovati zrušení stanov pensijního ústavu, schválených a upravených na podkladě dříve platného zákona čís. 89/1920. § 1 vládního nařízení ze dne 9. února 1933 čís. 33 sb. z. a n. ustanovuje se zpětnou účinností od 1. ledna 1929, že zaměstnanci drah státem neprovozovaných a sloužících veřejné dopravě jsou zásadně pensijním pojištěním povinni a podle ustanovení tohoto nařízení pojištění (§ 1) a upravuje blíže obsah tohoto pojištění. Podle § 5 provádí toto pojištění pensijní ústav soukromých drah v Brně, zřízený podle § 4 vl. nařízení ze dne 29. prosince 1921 čís. 506 sb. z. a n., jemuž podle sedmého odstavce § 6 je vyhraženo, by svými stanovami upravil soustavu dávek a pojistného a základnu pro jejich vyměňování (pensijní základnu) i odchýlně od ustanovení pensijního zákona, při čemž musí však býti vyhověno určitým podmínkám nařízení. Stanovy pensijního zařízení a jejich změny schvaluje ministerstvo sociální péče v dohodě s ministerstvem železnic (§ 7 odst. 2), čímž míněny budoucí stanovy upravené podle čtvrtého odstavce § 7. Totéž má na mysli i druhý odstavec § 10 a i z těchto ustanovení lze důvodně za to míti, že až do této nové úpravy zůstávají dosavadní stanovy v platnosti, jak to též vyplývá z prvního odstavce § 10. Nelze tudíž napadenému rozsudku vytýkati právní mylnost z důvodu, že při posouzení věci vycházel ze stanoviska platnosti dosavadních stanov pensijního ústavu soukromých drah v Brně. Podle § 33 těchto stanov náleží představenstvu mezi jiným usnášeti se o všech opatřeních, která se týkají předpisování a vybírání pojistných příspěvků, splnění pojišťovací povinnosti a placení pojistných příspěvků. Bylo tedy představenstvo oprávněno se usnésti na určité směrnici při stanovení pensijní základny, podle ní příspěvky stanoviti a oznámiti je seznamem žalované společnosti, která pak podle § 8 čís. 7 stanov byla povinna srážeti pojistné příspěvky pojištěnců z jejich stálých služebních příjmů a je odváděti spolu se svými pojistnými příspěvky, a nemusila, ba ani nesměla očekávati zvláštní výměry, pokud se týče právní moc výměrů, ana podle § 6 stanov povinnost platiti pojistné příspěvky není závislá na předchozím vydání příslušných výměrů nebo rozhodnutí a jejich právní moci. Ana žalovaná strana vyhověla této své povinnosti není žalobní nárok proti ní opodstatněn a byl právem zamítnut.

Čís. 13768.

Ve věcech řádné správy rozhoduje většina spoluvlastníků již sama o sobě a musí se jí menšina spoluvlastníků podrobiti.

Pronájem bytu ve společném domě a výpověď nájmu uzavřeného na neurčitou dobu, jest věcí řádné správy. Na tom nemění nic okolnost, že nájemníkem jest podílník, který však podle svého podílu jest v menšině.

(Rozh. ze dne 15. září 1934, Rv I 1813/34.)